

Hybrydowe REKINY i ewolucyjne bajeczki

Tradycyjny ewolucjonizm darwinowski głosi, że zmiany gatunków następują bardzo wolno w długich okresach czasu. W tym jednak przypadku rekiny australijskie były w stanie utworzyć hybrydę w czasie jednego pokolenia.

MARTA CUBERBILLER

Hybryda to osobnik powstały w wyniku skrzyżowania dwóch organizmów rodzicielskich, należących do innych ras, odmian, podgatunków, gatunków lub rodzajów. Gdy biologowie odkryli hybrydowe rekiny w wodach australijskich, Jess Morgan z University of Queensland orzekł, że "jest to wielka niespodzianka, ponieważ nikt nigdy nie widział wcześniej rekinów hybrydowych [...]. To ewolucja w działaniu". [1] Ale co miała na myśli, mówiąc "ewolucja"? Doniesienia Uniwersytetu Queenslandu oraz inne artykuły na temat tych rekinów, by opisać zaobserwowane zmiany, używają takich pojęć jak "adaptacja" i "hybrydyzacja". [2] Tylko że te pojęcia odnoszą się do odmian już istniejących cech i nie mają nic wspólnego z wertykalną ewolucją.

Jeśli powstawanie odmian rekinów rzeczywiście jest ewolucją, to przypadek takiej ewolucji nie zaprzecza modelowi kreacjonistycznemu. Krzyżowanie się rekinów, wskutek czego rozwijają się większe lub mniejsze ciała tych ryb, to naprawdę coś innego niż ewoluowanie rekinów z ryb niebędących rekinami. Ale ewolucjoniści już napisali historyjkę o ewolucyjnym pochodzeniu rekinów. Ich przodkiem miała być ciekawa grupa ryb zwana akantodami (Acanthodi, fałdopłetwe) lub rekinami kolczastymi.

Australijski paleontolog i specjalista od ryb kopalnych, John A. Long, tak jednak o nich napisał:

"Akantody pozostają jedną z najbardziej tajemniczych dawnych grup ryb, o ich anatomii wiemy bardzo niewiele i posiadamy tylko parę wskazówek, co ich łączy z innymi typami ryb." [3]

Największą "zaletą" twierdzenia, że rekiny wyewoluowały z tak słabo znanych ryb, jest fakt, że taką ewolucjonistyczną opowieść trudno jest obalić. Skoro brak jest informacji o akantodach, to twierdzenie o wyewoluowaniu z nich rekinów opiera się na wnioskowaniu z niczego, z braku danych. A reszta tej ewolucyjnej opowieści jest jeszcze bardziej okryta mgłą. Ewolucjoniści uważają, że Selachii (rząd, obejmujący współczesne rekiny) "pojawił się w jurze". [4] Ale pojawianie

się w zapisie kopalnym kompletnych i całkowicie ukształtowanych organizmów jest cechą charakterystyczną stworzenia, a nie ewolucji.

Specjalista od kopalnych kręgowców, Edwin Colbert, napisał w 2001 roku, że ryby chrzęstnoszkieletowe i kostnoszkieletowe "pojawiły się w późnym sylurze [wg kreacjonistów to warstwy skał ze skamieniałościami morskimi powstałe w pierwszym roku Potopu] i być może powstały nieco wcześniej, chociaż nie ma danych kopalnych, które by tego dowodziły". [5] Ale nowsze dane kopalne wskazują na coś innego. Paleontologowie opisali skamieniałości w pełni ukształtowanych ryb kościstych w niższych warstwach skały kambryjskiej w Chinach. Według ewolucjonistów warstwy te zostały osadzone 100 milionów lat wcześniej niż skały sylurskie. [6] Większość geologów Potopu uważa skały kambryjskie za pierwsze skały osadowe z okresu Potopu.

Próbując jakoś uporać się z powstałymi trudnościami, ewolucjoniści obecnie zastanawiają się, czy ryby kościste nie powstały przed rybami chrzęstnymi, do których należą rekiny - czyli odwrotnie, niż dotąd sądzono. Ewolucjonista Long napisał w 2011 roku: "Pochodzenie rekinów jest nadal okryte tajemnicą. Niektórzy uczeni uważają rekiny za najbardziej pierwotne ze wszystkich ryb posiadających szczęki, podczas gdy inni postrzegają je jako wysoce wyspecjalizowane formy, które nie wymagały całkowitej ossyfikacji kości [ukształtowania się kości] innych grup ryb." [7]

W ten sposób rekiny są albo wysoko wyspecjalizowanymi tworamami eonów ewolucji, albo bardzo prymitywnymi formami, z których powstała większość innych ryb po eonach ewolucji. Oto mętna i płynna natura ewolucyjnych opowieści. [8] Oto ewolucjonizm w działaniu.

Wszystkie australijskie rekiny są "czarnonose" i posiadają już płetwy. [9] Ale teoria ewolucji wymaga, aby rekiny pochodziły od bezpłetwych przodków. Colbert przyznał, że "pochodzenie parzystych wyrostków w rodzaju płetw u ryb współczesnych jest nierozwiązanym pro-

blemem." [10]

Podobny problem ewolucjoniści mają z zębami rekinów. Są one głęboko zakorzenione w skórze, a nie w kości, jak u innych ryb. Zęby rekina przesuwają się z głębi ust do krawędzi, podobnie jak szczęble na kręcącym się kołowrocie. U innych ryb wyrastają one bezpośrednio z dołu. "Kilka ubiegłych lat było świadkami nagłego ożywienia badaniami pochodzenia zębów kręgowców [zwierząt z kostnym lub chrzęstnym szkieletem]. Choć notuje się tu postęp, to nadal nie ma zgody w sprawach szczegółów - kiedy, gdzie, dlaczego i jak pojawiły się pierwsze zęby." [11]

Ewolucjoniści nie są w stanie odtworzyć pochodzenia rekinów (jak też wszystkich innych grup zwierząt) oraz ich struktur anatomicznych. [12] Dane kopalne nie przedstawiają wyraźnie żadnego etapu którejkolwiek wersji ewolucji rekinów. A jak się sprawa przedstawia, jeśli chodzi o australijskie rekiny hybrydowe? Czy rzeczywiście można je uznać za wynik ewolucji w działaniu?

Należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że nadal mamy do czynienia z czarnonosymi rekinami tego samego rodzaju Carcharhinus. Należą do niego australijskie rekiny czarnonose Carcharhinus tilstoni oraz bardzo często spotykane czarnonose rekiny Carcharhinus limbatus.

Hybrydyzacja dotyczy krzyżowania się genetycznie różnych rodziców, członków dwu odmiennie klasyfikowanych grup organizmów. Hybrydowe rekiny, o których mowa, ujawniają mieszanekę wcześniej istniejących cech u dwu gatunków czarnonosych rekinów. Wertykalna ewolucja rekinów powinna prowadzić do powstawania nowej i użytecznej informacji genetycznej oraz nowych struktur fizycznych w rodzaju płetw czy oczu. Ale niczego takiego tu nie znajdujemy. Uczeni badający rekiny hybrydowe odkryli, że mają one fragmenty DNA obu wymienionych gatunków. Choć istniejąca wcześniej informacja została u nich wymieszana, nie powstała żadna nowa i użyteczna informacja. [13]

Hybrydyzacja jest w pełni zgodna z nakazem Stwórcy z Księgi Rodzaju 1:20-22, aby stworzenia morskie rozradzały się według rodzaju swego. Należy tu zwrócić uwagę, że biblijne pojęcie rodzaju (hebr. min) nie jest tożsame z pojęciem rodzaju, występującym we współczesnej biologii (łac. genus). Biblijny rodzaj, zwany czasami baraminem, rzadko kiedy pokrywa się z biologicznym rodzajem. Najczęściej obejmuje szerszą kategorię organizmów, na poziomie rodziny (łac. familia). Hybrydyzację stale obserwowano w ramach biblijnych rodzajów - na przykład między niedźwiedziem polarnym a szarym (biologiczny rodzaj Ursus) lub między lwami i tygrysami (biologiczny rodzaj Panthera) - ale nigdy jej nie obserwowano między biblijnymi rodzajami.

Adaptacje biologiczne to "cechy i

Ten hybrydowy żarłacz czarnopłetwy posiada zarówno DNA australijskiej, jak i zwyczajnej odmiany żarłacza czarnopłetwego

funkcje, które umożliwiają organizmowi pełnić jego rolę w środowisku". [14] Jak zwierzęta mogły spełnić nakaz Boga z Księgi Rodzaju, aby się mnożyły i napełniały ziemię, jeśli występujące na Ziemi środowiska ulegają ciągłym zmianom? Było to możliwe tylko dzięki temu, że Bóg wyposażył stworzone organizmy zwierzęce w możliwość ulepszenia, przy przechodzeniu od jednego pokolenia do drugiego, pewnych aspektów ich biologicznej charakterystyki. Stworzony na początku biblijny rodzaj rekina musiał mieć potencjał, by w przyszłych pokoleniach tworzyć

konkretne odmiany. Te pierwsze rekiny w rezultacie zróżnicowały się, tworząc gatunki dzisiaj występujące w oceanach.

Rekiny młoty są dobrą ilustracją skoordynowanych ulepszeń wcześniej istniejących cech. Gdyby zarówno głowa w kształcie młota oraz przednie płetwy powiększały się, to ich sumaryczny efekt prowadziłyby do wynurzenia się przedniej części ciała, co przy odpowiedniej prędkości skutkowałoby przewrotnką na plecy. Ale faktycznie rekiny z większymi "młotami" mają mniejsze płetwy piersiowe, i odwrotnie. W rezultacie ich pływa-

nie jest stabilne. [15] Zaprojektowane powstawanie odmian rekina młota umożliwia jednym krążenie na pewnych głębokościach, a innym - na przeczesywaniu dna oceanów w poszukiwaniu pożywienia.

Darwiniści zgadzają się z kreacjonistami, że wszystkie gatunki rekina *Carcharhinus* są podobne genetycznie i że powstały z jakiejś ancestralnej formy, prawdopodobnie wskutek segregacji genowej. Tradycyjny ewolucjonizm darwinowski głosi, że zmiany gatunków następują bardzo wolno w długich okresach czasu. W tym jednak przypadku rekiny australijskie były w stanie utworzyć hybrydę w czasie jednego pokolenia. Zdaniem kreacjonistów młodej Ziemi fakt ten lepiej pasuje do biblijnej skali czasu. Australijski uczonej i kreacjonista, John MacKay, opierając się na poglądzie, że Bóg stworzył podstawowe rodzaje zdolne do adaptacji, przewiduje, że w miarę badań nad rekinami i rybami w ogólności będzie się znajdować coraz więcej przykładów hybrydyzacji ryb, dawniej klasyfikowanych jako odmienne gatunki, ale które w rzeczywistości należą do tego samego biblijnego rodzaju. [16]

Hybrydyzacja i adaptacja rekina nie ma więc nic wspólnego z rzekomą ewolucją rekina z nierekinów. Jest dokładnie przeciwnie. Rekiny hybrydowe pojawiły się w błyskawicznym tempie, jakiego oczekują kreacjonistyczni biologowie. Poza tym skamieniałe szczątki rekina, znajdujące w głębokich warstwach skał, wyglądają praktycznie tak samo jak żywe rekiny. Skamieniałości te nie wskazują na ewolucyjne pochodzenie, ale na ten rodzaj projektu, jakiego należy oczekiwać, gdy się potraktuje poważnie opis z Księgi Rodzaju.

m.cuber@wp.pl
creationism.org.pl/Members/mcuberbill

Przypisy:

- [1] Amy Coopes, "First Hybrid Shark Found", Discovery News Tue Jan 3, 2012, <http://tiny.pl/hpft2>.
 [2] Por. "World-first discovery of hybrid sharks off Australia's east coast", The University of Queensland News 22 December 2011, <http://tiny.pl/hpfts>.
 [3] John A. Long, *The Rise of Fossil Fishes*, The Johns Hopkins University Press, Baltimore, MD 2011, s. 119.
 [4] Michael Thain and Michael Hickman, *The Penguin Dictionary of Biology*, Penguin Books Ltd., London 2004 (11th edition), s. 642.
 [5] Edwin H. Colbert, Michael Morales and Eli C. Minkoff, *Colbert's Evolution of the Vertebrates*, Wiley-Liss, Inc., New York 2001 (5th edition), s. 53.
 [6] Por. Erik Stokstad, "Exquisite Chinese Fossils Add New Pages to Book of Life", Science 2001, vol. 291, no. 5502, s. 232-236, <http://tiny.pl/hp17z>.

- [7] Long, *The Rise of Fossil Fishes...*, s. 95.
 [8] Por. Frank Sherwin, *Darwinism's Rubber Ruler*, "Acts & Facts" 2010, vol. 39, no. 2, s. 17, <http://tiny.pl/hp17z>.
 [9] Por. Frank Sherwin, *Sharks Remain Sharks*, "Acts & Facts" 2009, vol. 38, no. 8, s. 16, <http://tiny.pl/hp1rh>; John D. Morris and Frank Sherwin, *The Fossil Record*, Institute for Creation Research, Dallas, TX, s. 134-140.
 [10] Colbert et al., *Colbert's Evolution of the Vertebrates...*, s. 51.
 [11] Peter S. Ungar, *Mammal Teeth: Origin, Evolution, and Diversity*, The Johns Hopkins University Press, Baltimore, MD 2010, s. 73.
 [12] Por. Philip C.J. Donoghue, "Paleontology: Embryonic identity crisis", *Nature* 2007, vol. 445, no. 7124, s. 155-156, <http://tiny.pl/hp176>.
 [13] Jess A. T. Morgan, Alastair V. Harry, David J. Welch, Raewyn Street, Jimmy White, Pascal T. Geraghty, William G. Macbeth,

- Andrew Tobin, Colin A. Simpfendorfer and Jennifer R. Ovenden, "Detection of interspecies hybridization in Chondrichthyes: hybrids and hybrid offspring between Australian (*Carcharhinus tilstoni*) and common (*C. limbatus*) blacktip shark found in an Australian fishery", *Conservation Genetics* 2012, vol. 13, s. 455-463, <http://tiny.pl/hp17s>.
 [14] Gary E. Parker, *Creation: Facts of Life*, Master Books, Green Forest, AR 2006, s. 94.
 [15] Por. Brian Thomas, "Shark Study Hammers More Nails in Evolution's Coffin", *ICR News*, June 15, 2010, <http://tiny.pl/hp193>.
 [16] Por. John MacKay, "First Hybrid Shark Found", *Evidence News* February 2, 2012, <http://tiny.pl/hp17m>.
 (Frank Sherwin and Brian Thomas, "Hybrid Sharks and Evolutionary Storytelling", *Acts & Facts* March 2012, vol. 41, no. 3, s. 16-17.)